

ریسک‌های

نهمت

در مذاکرات

و تأثیر

چارچوب بندی

مسئله در

تصمیمات

مدیران

مدیریت از اهمیت بالایی برخوردار است. به طوری که یکی از رویکردهای^(۱) مدیریت نظریه تصمیم‌گیری^(۲) می‌باشد. این نگرش به طور خلاصه کانون توجه خود را بر تصمیم‌گیری مدیران متمرکز می‌کند. مدیران دائمًا در حال تصمیم‌گیری هستند، اما مشاهده می‌شود بسیاری از تصمیمات مدیران کارآیی و اثر بخشی لازم را ندارد و تصمیمات نامناسب شناخته می‌شوند. عموماً تصمیمات نامناسب مدیر از دو منبع سرچشم می‌گیرد: نخست ممکن است فرآیند تصمیم‌گیری موجب تصمیمات نادرست شود، مثلاً در تعیین راه کارهای مختلف برای حل مسئله، با تعیین معیار برای سنجش راه کارها به طور سنجیده عمل نشود و تصمیم اشتباہی را موجب شود. دوم، ذهن و اندیشه مدیر می‌تواند تخریب کننده بسیاری از تصمیمات باشد. چارچوب بندی مسئله به عنوان عاملی ذهنی و روانی در تصمیم‌گیری‌های مدیران تأثیرگذار است.

ریسک‌های نهمت در مذاکرات

مذاکرات پیچیده عموماً در شرایط نامعلومی^(۳) برگزار می‌شوند. شرکت کنندگان در مذاکره بایستی ارزش تفاوتات حاصل و قرار دادهای را که امضاء می‌کنند، تخيّن بزنند. از آنجایی که پیش‌بینی‌های قبلی عموماً درست از آب در نمی‌آیند، تفاوتی که بر مبنای پیش‌بینی منافع بالقوه به دست آید، می‌تواند باعث ایجاد ریسک قابل توجهی بشود. در صورتی که برآوردهای خریدار یک شرکت از گردش نقدینگی شرکتی که قرار است آن را بخرد پیش از حد خوش بینانه باشد، قیمت خریدی که به نظر خیلی سودآور باید ممکن است گران باشد. وقتی افراد در مورد سرمایه‌گذاری‌های مشترک، تولید مشترک محصول و یا هر قرارداد تجاری با طیف گسترده‌دیگری مذاکره می‌کنند با ریسک‌های احتمالی مشابهی رو به رو می‌شوند.

مذاکرات سیاسی^(۴) بین دولتها نیز چنین ریسک‌های احتمالی را به طرفین مذاکره

در طول فرآیند تصمیم‌گیری سخت در مورد چارچوب بندی مسئله بیندیشید. در سراسر فرآیند تصمیم‌گیری مخصوصاً زدیک پایان این فرآیند از خودنان پرسید در صورتی که چارچوب بندی تغییر نماید، تفکر شما چگونه تغییر خواهد گردید.

• ترجمه و تلخیص حسن گیوریان

این مقاله در دو بخش، ریسک‌های نهمت در مذاکرات و تأثیر چارچوب بندی مسئله در تصمیمات مدیران تنظیم شده است. هر مذاکره و معامله‌ای با خود ریسک ایجاد کننده آن بررسی خواهد شد. در بخش دوم مقاله تأثیر چارچوب بندی مسئله به عنوان عامل مهم در تأثیر گذاری بر تصمیمات مدیران مورد بحث قرار خواهد گرفت. تصمیم‌گیری به عنوان جوهر کار

پیشنهاد مطلوب‌تر وجود خواهد داشت یا خیر. ردیک پیشنهاد این ریسک رانیز در بردارد که اتومبیل به مدت نامحدودی در فروشگاه باقی بماند و مستلزم هزینه‌ای برای فروشندگان گردد و در آینده هیچ پیشنهاد بهتری را هم در بر نداشت باشد.

۳- ریسک انعقاد قرارداد^(۱۷): هر مذاکره و توافقی که موجب ایجاد قرارداد شود، دارای ریسک است. این نوع ریسک را «ریسک انعقاد قرارداد» گویند. ریسک انعقاد قرارداد به دلیل ایجاد می‌گردد. نخست این که، ارزش هر توافقی همیشه به رعایت طرف مقابل برای احترام به مفاد آن قرارداد بستگی خواهد داشت. امضاء یک معاهده صلح با دشمنان می‌تواند موجب صلح حقیقی گردد و یا در صورتی که طرف مقابل به مفاد این توافق احترام نگذارد، باعث ضرر نظامی گردد. در مذاکرات بین شرکتهای تجاری این امر می‌تواند یک ضرر قابل توجه باشد. داس و تنگ^(۱۸) در مطالعاتشان در مورد قراردادهای بین شرکتها این تردید رفتاری را ریسک نوع اول^(۱۹) نامیدند: با «احتمال این که شرکت کنندگان در یک قرارداد رسمی کاملاً خودشان را ملزم به تلاش مشترک برای رعایت مفاد قرارداد نکنند».

دوم، حتی با تعهد دو طرف مذاکره ارزش یک قرارداد به حل عواملی بستگی خواهد داشت که از قبل نمی‌توان شناخت یا پیش بینی کرد. عواملی که خارج از کنترل مستقیم شرکت کنندگان در مذاکره می‌باشد. برای مثال، کسب امتیاز برای توسعه یک تکنولوژی جدید از مخترع آن ممکن است بسیار پر سود یا کاملاً بسیار باشد. این امر بستگی به عوامل نامعلومی مانند عملی بودن تکنولوژی، نیاز مشتری و مقررات دولت دارد. سروگویی سکوزی^(۲۰) مدیر شرکت ایتالیایی SMI^(۲۱) به این ریسک‌ها دربحث از شرکتش برای کسب امتیاز تکنولوژی جدید از یک شرکت فرانسوی اشاره کرد. SMI حتی در این موقعیت جدید (کسب امتیاز تکنولوژی) ریسک بسیار زیادی را پذیرفت. داس و تنگ

اساس اطلاعات تجربی برآورد کرد که زیان‌ها دوبرابر بیشتر از سودهای معادل ارزیابی می‌گردند.

منابع ریسک در مذاکرات

منابع ریسک^(۱۱) در مذاکرات به سه دسته زیر تقسیم می‌شوند:

۱- ریسک استراتژیک^(۱۲): مجموعه تاکتیک‌هایی که طرفین مذاکره برای پیش نویس یک توافق استفاده می‌کنند، تا فرآیندهای همکاری مانند تقسیم اطلاعات و طوفان مغزی^(۱۳)، همراه خود ریسک‌هایی را نهفته دارد که «ریسک استراتژیک» نامیده می‌شود. مذاکره مستلزم سنجیدن ریسک‌های احتمالی موقفی تاکتیکی در برابر حرکتهای احتمالی طرف مقابل می‌باشد. این فرصت ممکن است با شکست رویرو گردد و یا نتیجه معکوس دهد. ریسک استراتژیک در هر مذاکره‌ای از ساده‌ترین قرارداد تا پیچیده‌ترین دیپلماسی بین المللی وجود دارد.

مدیران با استفاده مناسب از ابزارها، تکنیک‌های علم مدیریت^(۱۴) و کارشناسان و مشاوران اهل فن می‌توانند ریسک نهفته در تاکتیک را کاهش دهند و مذاکرات را به نفع خود خاتمه دهند.

۲- ریسک BATNA: فیشر و یوری^(۱۵) در تحقیقات خود درباره مذاکرات واژه BATNA را برای اشاره به «بهترین انتخاب طرفین مذاکره در یک توافق مذاکره‌ای»^(۱۶) ابداع کردند. آنها بیان کردند یک مذاکره کننده به سختی تلاش می‌کند BATNA خود را تا حد یک گزینه مطلوب بالا برد، با توجه به این که این امر قدرت برندۀ در معامله ایجاد خواهد کرد.

برخی از معاملات ظاهرآ مشخص به دلیل این که سودهای ممکن به طور متواتی پدید می‌آیند، شامل نامعلومی BATNA در موقعیت‌های زیادی می‌شوند. یک فروشندۀ اتومبیل توافق نهایی را که برای انجام معامله ضروری است به دلیل این که در اتاق مجاور یک خریدار دیگر منتظر است که اتومبیل را با قیمت بالا بخرد به ندرت می‌تواند انجام دهد. فروشندۀ باید پیش بینی کند در آینده نزدیک احتمال دریافت

تحمیل می‌نماید، معاهده‌ای که در هنگام امضاء شدن بسیار مطلوب می‌نماید، هنگامی که تکمیل شود ممکن است فجیع باشد. در طول دهه‌های ۱۶۹۰ و ۱۷۰۰ دولت امریکا با دولت ایران بر سر فروش یک زرادخانه بسیار بزرگ اسلحه مذاکره کرد. در آن زمان، به نظر می‌رسید که آن توافقات به عنوان دفاعی در برابر حمله کمونیست‌ها در طول زمامداری شاه برای یک هدف سودمند دو جانبه اتخاذ گردیده بود. ولی این توافقات با تبدیل حکومت شاه به دولت جمهوری اسلامی ایران، یک تهدید حقیقی برای منافع آمریکا شد.

بر اساس تئوری پیش‌بینی انتخاب ریسک‌آمیز، آن چه بر اساس آن سودهای ریان‌ها را در ذهن تصمیم گیران ایجاد می‌کند، نقش مهمی در تصمیمات آنان دارد. ارزیابی هر نتیجه‌ای به مکانش در ارتباط با نقاط مرتع^(۱۷) بستگی دارد. دو خصوصیت وجود دارد که باعث این ارتباط ووابستگی به مرجع^(۱۸) می‌شود، منبع اول به دلیل فیزیک روانی کاهش حساسیت به سودهای ریان‌ها، این عمل برای سودها مقصر^(۱۹) و برای زیان‌ها محدب^(۲۰) است. این ویژگی برای نتایج مثبت منجر به دوری از انتخاب‌های با ریسک احتمالی می‌شود، و در مورد نتایج منفی منجر به انتخاب‌های با ریسک می‌گردد. یک تصمیم گیرنده بدون ریسک کسی است که یک سود حتمی را به یک سود ریسک‌آمیز با ارزش انتظاری بالاتر ترجیح می‌دهد. یک تصمیم گیرنده با ریسک کسی است که انتخاب ریسک‌آمیز را با ارزش انتظاری بالاتر ترجیح می‌دهد.

منبع دوم وابستگی مرجع، دشواری ارزیابی نتایج منفی است. این ویژگی «دوری از ضرر»^(۲۱) نامیده می‌شود. به دلیل این که افراد بیشتر تمایل دارند از یک ضرر اجتناب ورزند تا این که سود معادل آن ضرر را به دست آورند. برای مثال یک بخت آزمایی که شانس مساوی را در برندۀ شدن و یا از دست دادن ۱۰۰ دلار ایجاد نماید برای اکثر مردم جالب نمی‌باشد زیرا اندیشه از دست دادن ۱۰۰ دلار به اندیشه کسب ۱۰۰ دلار می‌چرید. «ورسکی و کاهنمن»^(۲۲) بر

مذاکره مستلزم سنجیدن ریسک‌های احتمالی موافقیت تاکتیکی در برابر حرکتهای احتمالی طرف مقابل می‌باشد. این فرصت ممکن است با شکست روبرو گردد و یا نتیجه معکوس دهد. ریسک استراتژیک در هر مذاکره‌ای از ساده‌ترین قرارداد تا پیچیده‌ترین دیپلماسی بین‌المللی وجود دارد. مدیران با استفاده مناسب از ابزارها، تکنیک‌های علم مدیریت و کارشناسان و مشاوران اهل فن می‌توانند ریسک نهفته در تاکتیک را کاوش دهند و مذاکرات را به نفع خود خاتمه دهند.

دو تا از سه کشتی خواهد شد، که ۴۰۰۰۰ دلار می‌ارزد.

طرح D: این طرح $\frac{2}{3}$ احتمال از بین رفتن هر سه کشتی را دارد، که ۱۰۰۰۰ دلار می‌ارزد، ولی $\frac{1}{3}$ احتمال نجات هر سه کشتی را هم دارد.

۸ در صد از مخاطبین طرح D را ترجیح دادند.

جفت‌های گزینه‌ها تقریباً معامل می‌باشند یعنی طرح A مانند طرح C و طرح B شبیه طرح D است، اما فقط به روش‌های متفاوتی چارچوب بندی شده است. پاسخهای کاملاً متفاوت نشان می‌دهند و قتنی مردم با مسئله‌ای از طرف سویش مواجه می‌شووند از خطر اجتناب می‌ورزند ولی وقتی که مسئله‌ای از جنبه اجتناب از زیانش به آنها تحمیل می‌گردد، خطرپذیر می‌باشد. به علاوه آنها سعی می‌کنند چارچوب را همان طور که به آنها ارائه می‌شود پذیرند به جای این که مسئله را به روش خودشان دوباره چارچوب بندی کنند.

۲- چارچوب بندی با نقاط مرجع متفاوت
هنگامی که در چارچوب بندی‌ها از نقاط مرجع متفاوتی استفاده می‌شود، مسئله مشابهی می‌تواند پاسخهای متفاوتی داشته باشد. فرض کنید شما ۲۰۰۰ دلار در حساب بانکی تان دارید و از شما سئوال زیر پرسیده شود:

آیا شما شناس پنجاه - پنجاه را برای از دست دادن ۲۰۰ دلار یا بردن ۵۰۰ دلار خواهید پذیرفت؟

آیا شما این انتخاب را خواهید پذیرفت؟ اگر از شما این سئوال پرسیده شود آن وقت چه پاسخی می‌دهید؟

آیا شما ترجیح می‌دهید حساب بانکی تان در حد همان ۲۰۰۰ دلار باقی بماند و یا

چارچوب بندی مسئله می‌تواند شکل‌های مختلفی داشت باشد. یک چارچوب می‌تواند وضعیت موجود را حفظ کند و یا می‌تواند هزینه‌های از دست رفته را بیشتر کند.

محققین تصمیم‌گیری دو نوع چارچوب بندی را بیان می‌کنند که با تکرار مشخصی تصمیم‌گیری را منحرف می‌سازند:

۱- چارچوب‌ها به عنوان سودها در برابر زیانها

از آزمایش کلاسیک محققین تصمیم‌گیری دانیل کاهمن و آموس ورسکی (۲۷) مسئله زیر برای گروهی از حرفه‌ای‌های بیمه مطرح شد:

شما تنظیم کننده خطوط دریایی با هدف کاهش زیان حمل بار در سه کشتی بیمه شده که دیروز از ساحل آلاسکا به راه افتادند، می‌باشید. هر کشتی ۲۰۰۰۰ دلار محموله دارد در صورتی که در طول ۷۲ ساعت از خطر رهایی نیابند، از بین خواهد رفت. مالک شرکت محلی گمرک دریایی به شما دو راه حل نشان می‌دهد که هزینه هر دو یکسان می‌باشد.

طرح A: این طرح محموله یکی از سه کشتی را که ۲۰۰۰۰ دلار می‌ارزد، نجات خواهد داد.

طرح B: این طرح $\frac{1}{3}$ احتمال نجات محموله هر سه کشتی را دارد که ۱۰۰۰۰ دلار می‌ارزد ولی $\frac{2}{3}$ هم احتمال دارد که نتواند هیچ یک رانجات را دهد.

شما کدام راه انتخاب خواهید کرد؟ اگر شما هم مانند ۷۱ درصد از مخاطبین این تحقیق باشید، طرح A را که ریسک کمتری دارد انتخاب خواهید کرد که یک کشتی را به طور حتم نجات خواهد داد. از گروه دیگر این تحقیق خواسته شد بین گزینه‌های C و D یکی را انتخاب نمایند.

طرح C: این طرح منجر به از بین رفتن

این نوع ریسک‌ها را «ریسک نوع دوم» (۲۲) نامیدند.

تاپیو چارچوب بندی مسئله در تصمیمات مدیران

اولین گام در تصمیم‌گیری چارچوب بندی (۲۳) مسئله است. این یکی از خطرناکترین مراحل است. روش چارچوب بندی یک مسئله به طور شدید بر انتخاب‌های شما تأثیر می‌گذارد. برای مثال در یک مورد بیمه اتومبیل، چهار چوب بندی مسئله ۲۰۰ میلیون اختلاف در آمد ایجاد کرد. دو ایالت همسایه در ایالات متحده آمریکا یعنی نیویورکسی (۲۴) و پنسیلوانیا (۲۵) برای کاهش هزینه‌های بیمه تغییرات مشابهی در قوانین خود ایجاد کردند و هر ایالت به رانندگان انتخاب جدیدی ارائه داد: آهاماً توانند با پذیرش یک حق محدود در پیگیری دعاوی، حق بیمه شان را کاهش دهند. ولی این دو ایالت تصمیم شان را به روش‌های متفاوتی چارچوب بندی کردند، در نیو جرسی شما به طور اتوماتیک حق محدودی برای پیگیری دعاوی دارید مگر این که چیزی غیر از آن تشخیص دهید. در پنسیلوانیا شما حق کامل پیگیری دعاوی دارید مگر این که خودتان چیزی دیگری بسخواهید. چارچوب‌های مختلف وضعیت‌های متفاوتی ایجاد کردند و اکثر مشتریان وضعیت موجود را نادیده انگاشتند. در نتیجه در نیو جرسی به دلیل استفاده از کلمه «به طور اتوماتیک» در چارچوب بندی مسئله در حدود هشتاد درصد رانندگان حق محدود را انتخاب کردند ولی در پنسیلوانیا فقط ۲۵ درصد پذیرفتند به دلیل چارچوب بندی این تصمیم، ایالت پنسیلوانیا تقریباً ۲۰۰ میلیون دلار بیمه انتظاری و درآمدهای دادخواهی را دریافت نکرد.

■ متابع:

* این مقاله از دو منبع زیر ترجمه و تلخیص شده است:

- 1: John S. Hammond, Ralph L. Keeney, And Howard Raiffa, *The Hidden Traps In Decision Making*, Harvard Business Review, September_October 1998, PP. 52_54.
- 2: William P. Bottom, *Negotiator Risk: Sources of uncertainty and the Impact of Reference points on Negotiated Agreements*, Organizational Behavior And Human Decision Process, Vol. 76, No. 2, November 1998, PP. 89_96.

● پی نوشت ها:

- 1: Approach
- 2: Decision Theory
- 3: Uncertainty
- 4: Political negotiations
- 5- نقاط مرجع (Reference points) به عنوان مبنای هستند که در تصمیمات بعدی افراد تأثیرگذار می باشند.
- 6: Reference Dependence
- 7: Concave
- 8: Convex
- 9: Loss Aversion
- 10: Tversk And Kahneman
- 11: Sources of Risk
- 12: Strategice Risk
- 13: Brainstormikg
- 14: Mandgement Science
- 15: Fisher And Ury
- 16: Best Alternative to A Negotiated Agreement
- 17: Contractual Risk
- 18: Das And Teng ..
- 20: Sergio ceccuzzi
- 22: Type II Risk
- 23: Farming
- 24: New Jersey
- 25: Pennsylvania
- 26: Frames as Gains versus Losses
- 27: Daniel Kahneman and Amos Tversky
- 28: Challenge

شانس پنجه - پنجه را برای داشتن ۱۷۰۰ دلار و یا ۲۵۰۰ دلار در حسابات می پذیرید؟

باز هم هر دو سؤال یک مسئله را مطرح می سازند. اگر بخواهیم به طور معقول صحبت کنیم باید بگوییم در حالی که پاسخ شما به هر دو سؤال باید یکسان باشد ولی تحقیقات نشان داده اند که افراد زیادی کرده اند ولی پرسش دوم آن را پذیرفتند.

و اکنون های متفاوت آنها ناشی از نقاط مرجع متفاوت بیان شده در دو چارچوب می باشد. چارچوب اول با نقطه مرجع صفر بر روی سودها و زیانهای تدریجی تکیه می کند و اندیشه زیان کردن یک واکنش بحث آمیز در مغز اکثر افراد ایجاد می کند. چارچوب دوم نقطه مرجعی برابر با ۲۰۰۰ دلار با تأکید بر تأثیر مالی واقعی، تصمیم را مشخص تر می گرداند.

توصیه هایی به مدیران برای ختنی گردن چارچوب بندی مسئله در تصمیمات

یک مسئله با چارچوب بندی ضعیف می تواند بهترین تصمیمات را بد جلوه دهد. اما با پیشگیریهای زیر تأثیرهای متفاوتی

از چارچوب بندی مسئله می تواند محدود شود.

۱- به طور کلی چارچوب اولیه را پذیرد، چه این چارچوب به وسیله شما و یا شخص دیگری ایجاد شده باشد. همیشه سعی کنید مسئله را به روش های مختلف دوباره چارچوب بندی کنید. به دنبال تغییر شکل هایی بگردید که به وسیله چارچوب ها ایجاد شده است.

۲- سعی کنید مسئله را به شکل ختنی مطرح کنید که سودها و زیانها را با هم ترکیب می کند یا در بردارنده نقاط مرجع مختلف می باشد. برای مثال: آیا شما شانس پنجه - پنجه از دست دادن ۳۰۰ دلار ناشی از حساب بانکی ۱۷۰۰ دلار و یا بردن ۵۰۰ دلار که ناشی از مانده بانکی ۲۵۰۰ دلار می باشد را خواهید پذیرفت یا خیر؟

۳- در طول فرآیند تصمیم گیری سخت در مورد چارچوب بندی مسئله بیندیشید. در سراسر فرآیند تصمیم گیری مخصوصاً نزدیک پایان این فرآیند از خودتان بپرسید در صورتی که چارچوب بندی تغییر نماید، تفکر شما چگونه تغییر خواهد کرد.

۴- هنگامی که دیگران تصمیماتی را پیشنهاد می کنند، روش چارچوب بندی آنها را بررسی نمایید. آنها را با چارچوب های مختلف مورد چالش^(۲۸) قرار دهید.